

større stigninger i rådighedsbeløbet – typisk over 20.000 kr. – svarende til ca. 5 pct. af bruttoindkomsten. Personer med indkomster under 200.000 kr. opnår kun relativt små stigninger i rådighedsbeløbet.

I fase 2, model B tilfalder en større andel af den samlede skattelempelse personer med indkomster under 300.000 kr.

Tabel 12. Samlet ændring i rådighedsbeløb¹ fordelt efter bruttoindkomst, 2002-niveau.

Bruttoindkomst	Fase 1		Fase 2 (model A)		Fase 2 (model B)	
	Gnst. ændring (kr.)	Pct. ændring	Gnst. ændring (kr.)	Pct. ændring	Gnst. ændring (kr.)	Pct. ændring
Negativ	-1.219	-2,2	-1.219	-2,2	-920	-1,7
Under 100.000	21	0,0	24	0,0	190	0,3
100.000-200.000	935	0,6	975	0,7	1.537	1,1
200.000-300.000	4.262	1,8	5.222	2,1	6.055	2,5
300.000-400.000	9.727	2,9	14.101	4,1	12.304	3,6
400.000-500.000	13.832	3,1	21.382	4,9	17.097	3,9
500.000-600.000	16.897	3,1	27.126	5,0	20.916	3,9
Over 600.000	36.859	3,8	53.478	5,5	42.279	4,4
I alt	3.611	1,8	4.855	2,4	4.873	2,4

1) Ændring i forhold til gældende regler i 2002.

6. Virkninger på arbejdsudbuddet

Nedsættelsen af den gennemsnitlige marginalskat vil bidrage til at øge arbejdsudbuddet på langt sigt via den gennemsnitlige arbejdstid. Størrelsen af effekten på arbejdsudbuddet er meget usikker og afhænger af substitutions- og indkomstelasticiteterne. I det følgende anvendes forudsætningerne fra det gennemgående regneeksempel i kapitel 7 i *Fordeling og Incitamentter 2002*, Finansministeriet 2002. Det Radikale Venstre har i deres udspil forudsat en kraftigere effekt af skatteændringer på arbejdsudbuddet.

Der tages nedenfor ikke højde for forøgelsen af afgifterne samt nedvæltning af de erhvervs-skatterelaterede stramninger i lønnen. Disse elementer vil reducere den reelle lempelse af arbejdsindkomsts-katten er derigennem de mulige virkninger på arbejdsudbuddet. Endvidere vil incitamentet til grænsehandel styrkes.

I fase 1 reduceres den gennemsnitlige marginalskat med 4,4 pct. enheder for de fuldt eller delvist beskæftigede. Stigningen i arbejdsudbuddet via den gennemsnitlige arbejdstid kan med betydelig usikkerhed skønnes til ca. 0,7 pct., hvilket svarer til arbejdsindsatsen fra godt 20.000 fuldtidspersoner.

Skatteændringerne vil endvidere påvirke erhvervsdeltagelse og strukturel ledighed. Effek-

ten kan med stor usikkerhed skønnes til 2-3.000 fuldtidspersoner. Hovedparten af denne effekt hidrører fra forøgelsen af mellemskattegrænsen og nedsættelsen af mellemskattesatsen, idet skatteomlægningerne i fase 1 stort set ikke påvirker kompensationsgraden for indkomster under den nuværende mellemskattegrænse. En årsag hertil er, at nedreguleringen af overførselsindkomsterne med 3,83 pct. ikke fuldt ud opvejer fjernelsen af bundskatten, dvs. de fleste overførselsmodtagere – herunder dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere – vil opnå en fremgang i rådighedsbeløbet efter skat. En anden årsag er, at ophævelsen af fradragsretten for arbejdsmarkedsbidrag og SP i personskatten *de facto* reducerer skatteværdien af personfradraget for de beskæftigede.

Den samlede virkning på arbejdsudbuddet af fase 1 kan omregnes til en stigning på ca. 0,8 pct., svarende til arbejdsindsatsen fra ca. 23.000 fuldtidsbeskæftigede. Det Radikale Venstre skønnede i deres oprindelige skatteudspil fra april 2001, at beskæftigelseseffekten af fase 1 ville svare til 25.000 fuldtidspersoner. I det seneste udspil inkl. fase 2 omtaler RV – med henvisning til Dansk Industri – en beskæftigelseseffekt af fase 1 på 50.000 fuldtidspersoner.